

ДО ПИТАННЯ ВІДНОВЛЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ТЕКСТИЛЬНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

В сучасних умовах розвитку української економіки сталий розвиток промислових підприємств, зокрема підприємств текстильної промисловості, є однією зі стратегічних задач відновлення виробничого потенціалу України. Наразі існує велика кількість моделей побудови системи управління підприємством. Однак їхнє застосування у вітчизняній практиці на сьогоднішній день дало невеликі позитивні зрушення. Концепція сталого розвитку серед усіх запропонованих вбачається однією з найбільш ефективних у застосуванні до конкретного підприємства.

Заходи щодо застосування концепції сталого розвитку, а також управління діяльністю підприємств запропоновані в роботах М.І. Баканова, Б.В. Буркінського, І.О. Бланка, О.С. Вартанова, О.І.Гадзевича, В.Г. Герасимчука, М.М. Глазова, Л.В.Жарової, С.М. Ілляшенка, В.В.Ковальова, Л.А. Костирко, О.В.Лукачової, А.А. Садкова, М.Ю.Тарасової, Є.В.Хлобистова.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить про розходження у визначенні цілого ряду понять. Зокрема категорія «розвиток промислового підприємства» різними дослідниками розглядається по-різному:

1. Т.В.Сухорукова: «якісна і направлена зміна структури і характеру бізнес-процесів підприємства, за якими досягається його найбільш ефективне функціонування» [1].

2. А.І.Пушкар: «задоволення інтересів основних суб'єктів діяльності підприємства: власників, персоналу і держави» [2].

3. Ю.С.Погорелов: «процес переходу підприємства від одного стану в якісно новий інший стан, на якому у підприємства утворюються нові можливості, здатності до вирішення принципово нових завдань та який можливий в силу того, що підприємство має здатність до розвитку – внутрішнім і зовнішнім потенціалом і здійснюється шляхом внесення відповідних змін» [3, с. 111].

Поняття сталого розвитку підприємства найбільш повно, на наш погляд, визначається в роботі О.А.Шведчикова: «Сталий розвиток промислового підприємства – це сукупність кількісних і якісних змін, що відбуваються в носії та обумовлюють посилення або поновлення його властивості до довготривалого розвитку (потенціалу розвитку) з урахуванням впливу зовнішнього середовища господарювання» [4]. Однак дане визначення важко назвати повним, хоча воно і містить чимало важливих аспектів визначення сталого розвитку підприємства.

Отже, за подібної різниці у визначенні поняття «розвиток промислового підприємства» спостерігаються й відмінності у розумінні напрямів сталого його розвитку.

Текстильна промисловість України наразі знаходиться у кризовому стані. Однак, якщо 2010 року спостерігались принаймні певні позитивні зрушення, то 2012-й рік знову відзначився падінням обсягів виробництва. За 9 місяців 2012 року промислове виробництво в Україні на 1,2% порівняно з відповідним періодом минулого року [5]. При цьому найбільше падіння відбулось у вересні – 7% у порівнянні з вереснем минулого року та 2,6% у порівнянні із серпнем поточного. Рівень падіння обсягів легкої промисловості склав 8,2% - нижчий показник тільки у хімічної та нафтохімічної промисловості (9,5%).

В подібних умовах відновлення сталого розвитку текстильних підприємств має бути пріоритетною задачею Уряду. Особливо гостро постає питання в умовах посилення тиску з боку імпортних товарів на ринку: товари з Західної Європи та Азії більш конкурентоспроможні, аніж українські. Оплата праці в Україні вище, ніж в країнах Азії, тому продукція останніх є набагато дешевшою [6, с. 189]. Хоча рівень оплати праці робітників текстильної промисловості України наразі найнижчий серед усіх галузей промисловості, що також не сприяє мотивації праці.

Отже, відновлення сталого розвитку підприємств текстильної промисловості України потребує державної підтримки. Держава має забезпечити гідний моніторинг ринків, стимулювати технічне та технологічне переозброєння підприємств і впровадження інноваційних технологій, поліпшити матеріально-технічне забезпечення галузі, сприяти розвитку галузі

шляхом надання комфортних умов для ведення бізнесу. Причому реалізація запропонованих заходів має бути комплексною і входити до складу єдиної стратегії.

Література: 1. Сухорукова Т.В. Экономическая устойчивость предприятия / Т. В.Сухорукова // Экономика Украины. — 2001. — № 5. — С. 48-52. 2. Пушкарь А.И. Моделирование управления развитием предприятий на основе согласования интересов экономических субъектов / А.И. Пушкарь, Л.В. Потрашкова // Экономическая кибернетика. — № 1– 2. — 2003. — С.22-33. 3. Погорелов Ю.С. Интервальная оценка развития предприятия с использованием показателя EVA / Ю.С. Погорелов, Е.А. Деева // Вісник Хмельницького національного університету. - 2009. - № 4. - Т.2. - С.110-114. 4. Шведчиков О.А. Концептуальні засади сталого розвитку промислового підприємства / О.А. Шведчиков // Вісник Східноукраїнського національного університету ім.В.Дала. — 2011. — №7 (161). — Ч.2. — [Електронний ресурс]: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/vsunu/2011_7_2/Schvedchikov.pdf . 5. Промвиробництво в Україні за 9 місяців скоротилося на 1,2% - Держстат [Електронний ресурс] / Державне агентство України з управління державними корпоративними правами та майном. — Режим доступу: http://ppa.gov.ua/press_center/economic_news/38308/. - Назва з екрану. 6. Посторонко В.М. Тенденції розвитку підприємств легкої промисловості України / В.М.Посторонко // Вісник ЖДТУ. — 2012. — №1 (59). — с. 188 – 191.

Гайдай О.А.,

студент 5 курсу;

Науковий керівник: Кравчук Л.С.,

к.е.н., доцент Миколаївського національного аграрного університету,

м. Миколаїв, Україна

ФІНАНСОВИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК СКЛАДОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Сучасні умови діяльності багатьох підприємств характеризуються наявністю конкуренції, динамічністю ринкової кон'юнктури, суттєвими змінами у макросередовищі, які представлені тенденціями науково-технічного прогресу, змінами способу виробництва — переходу від індустріальної до постіндустріальної економіки тощо. У разі постійних змін в економіці, підприємство в умовах ринку аби відповідати вимогам покупців, успішно конкурувати, має адаптуватися або, навіть, випереджати такі зміни. На сьогоднішній день більшість підприємств має не просто пристосовуватись до змін у зовнішньому середовищі, причому не тільки змін, які викликані діями суб'єктів мікросередовища, але випереджати такі зміни. Якщо необхідність таких змін розглядати на більш абстраговано, то необхідність адаптації підприємства, його випереджаючої керованої еволюції, управління змінами можна розглядати як необхідність розвитку підприємства, що зумовлює необхідність більш пильної уваги до поняття розвитку, його видів тощо.

Сталий розвиток є загальною концепцією стосовно необхідності встановлення балансу між задоволенням сучасних потреб людства і захистом інтересів майбутніх поколінь, включаючи їхню потребу в безпечному і здоровому довкіллі. Ряд теоретиків і прихильників сталого розвитку вважають його найперспективнішою ідеологією, яка, з поглибленням наукової обґрунтованості, витіснить усі наявні світоглядні ідеології, як такі, що є фрагментарними, неспроможними забезпечити збалансований розвиток цивілізації. Вчені стверджують, що сталий розвиток — це керований розвиток. Основою його керованості є системний підхід та сучасні інформаційні технології, які дозволяють дуже швидко моделювати різні варіанти напрямків розвитку, з високою точністю прогнозувати їхні результати та вибрати найбільш оптимальний [1].

Роль фінансового менеджменту в діяльності підприємств полягає в наукових принципах, засобах та формах організації грошових відносин підприємства, спрямованих на управління його фінансово-господарською діяльністю, в яку входять: розроблення і реалізація фінансової політики підприємства; інформаційне забезпечення (складання і аналіз фінансової звітності підприємства); оцінка інвестиційних проектів і формування «портфеля» інвестицій; поточне фінансове планування та контроль.

Варто зазначити, що динамічно змінні зовнішні умови зумовлюють необхідність постійного перегляду тактичних і частково стратегічних цілей, балансування між стабільністю та змінністю кінцевих результатів діяльності підприємства. З цією метою бажано забезпечувати